

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

25 MARS 1952.

25 MAART 1952.

PROPOSITION DE LOI

octroyant une majoration de salaires en
contre-partie de certaines allocations
temporaires.

WETSVOORSTEL

tot toekenning van een loonsverhoging
in ruil van sommige tijdelijke vergoedingen.

DEVELOPPEMENTS

TOELICHTING

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Lors de la réunion du Conseil Paritaire Général, des 18, 19 et 20 octobre 1951, le Gouvernement a admis qu'une augmentation extra-conventionnelle des salaires, allocations sociales s'imposait.

Celle-ci fut fixée à 50 centimes de l'heure ou 100 francs par mois.

Tenant compte des bénéfices particulièrement élevés réalisés par l'ensemble des Sociétés Anonymes de Belgique au cours de l'exercice écoulé, cette hausse de salaires aurait dû être mise à charge des employeurs.

Devant le refus de ces derniers, on a porté le paiement à charge de l'Etat.

Ces allocations n'étaient prévues que pour une durée de six mois. Elles cesseront d'être allouées après le 30 avril 1952.

Or, le coût de la vie n'est pas diminué depuis octobre 1951, il continue, au contraire à augmenter.

C'est pourquoi nous proposons de rendre définitifs les avantages accordés aux travailleurs et allocataires sociaux, en octobre 1951, par le Conseil Général Paritaire et de les faire supporter par les employeurs.

D'autre part, nous estimons qu'il y a lieu, conformément aux engagements pris par le Gouvernement, de faire bénéficier les agents des services publics et assimilés des dispositions de la présente loi.

Op de vergadering van de Algemene Paritaire Raad op 18, 19 en 20 October 1951, heeft de Regering toegegeven dat een extra-conventionele verhoging van de lonen en maatschappelijke toelagen onvermijdelijk was.

Deze werd vastgesteld op 50 centiem per uur, hetzij 100 frank per maand.

In verband met de uitzonderlijk hoge winsten welke door al de Naamloze Vennootschappen van België in de loop van het afgelopen dienstjaar werden gemaakt, had men deze loonsverhoging ten laste van de werkgevers moeten leggen.

Daar deze laatsten weigerden werd de betaling ten laste van de Staat gelegd.

Deze toelagen waren slechts overwogen voor een duur van zes maanden. Zij zullen bijgevolg niet meer worden uitgekeerd na 30 April 1952.

Welnu, de levensduurte is niet verminderd sedert October 1951, doch blijft integendeel stijgen.

Daarom stellen wij voor de voordelen welke in October 1951 door de Algemene Paritaire Raad aan de arbeiders en gerechtigden op maatschappelijke toelagen werden toegekend, blijvend te maken en ze door de werkgevers te laten dragen.

Wij menen daarenboven dat er aanleiding bestaat, overeenkomstig de door de Regering aangegane verbin-tenissen, ook het personeel van de overheidsdiensten en de ermede gelijkgestellten van de bepalingen van deze wet te laten genieten.

G. GLINEUR.

G.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Les employeurs octroyeront à partir du 1er mai 1952 en contre-partie de certaines allocations temporaires allouées en vertu des décisions du Conseil Paritaire Général des 18, 19 et 20 octobre 1951, les avantages déterminés par la présente loi, et ce à toutes les personnes qu'ils occupent et qui sont assujetties à la législation concernant la Sécurité Sociale des Travailleurs, ainsi qu'à celles qui, bien que n'étant pas soumises à cette législation, sont engagées dans les liens d'un contrat de travail. Elles seront octroyées également aux agents des services publics et assimilés.

Toutes les personnes qui bénéficiaient d'allocations temporaires, en vertu de dispositions antérieures et qui ne tombent pas sous l'application de la présente loi, continueront à percevoir celles-ci.

Art. 2.

Les travailleurs visés à l'article premier, verront leurs salaires majorés d'un montant de fr. 0,50 par heure.

Les personnes engagées dans des liens d'un contrat d'emploi verront leur traitement majoré d'un montant de 100 francs par mois.

Ces majorations sont à charge des employeurs et seront payées aux bénéficiaires aux échéances normales de leurs rémunérations.

Art. 3.

Sont punis d'une amende de 100 à 100.000 francs les employeurs, leurs préposés ou mandataires qui font ou qui laissent travailler contrairement aux dispositions de la présente loi.

L'amende est encourue autant de fois qu'il y a eu de personnes employées en contradiction des dites dispositions sans que le total des amendes puisse dépasser 200.000 fr.

Art. 4.

La présente loi entre en vigueur le 1er mai 1952.

20 mars 1952.

G. GLINEUR,
T. DEJACE,
L. TIMMERMANS.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Van 1 Mei 1952 zullen de werkgevers in ruil van bepaalde tijdelijke toelagen toegekend krachtens de beslissingen van de Algemene Paritaire Raad van 18, 19 en 20 Oktober 1951, de bij deze wet bepaalde voordelen verlenen aan al de personen die bij hen tewerk gesteld zijn en die onderworpen zijn aan de wetgeving betreffende de Maatschappelijke Zekerheid der Werknemers, alsook aan dezen die, hoewel zij aan bedoelde wetgeving niet zijn onderworpen, verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst. Tevens zullen zij worden toegekend aan het personeel van de overheidsdiensten en ermede gelijkgesteld.

Alle personen die krachtens vroeger geldende bepalingen aanspraak mogen maken op tijdelijke toelagen en die niet onder de toepassing vallen van deze wet, zullen deze blijven ontvangen.

Art. 2.

De bij het eerste artikel bedoelde arbeiders zullen hun loon verhoogd zien met een bedrag van 0,50 centiem per uur.

De door een arbeidsovereenkomst verbonden personen zullen hun wedde verhoogd zien met een bedrag van 100 frank per maand.

Deze verhogingen vallen ten laste van de werkgevers en worden aan de belanghebbenden uitgekeerd op de normale vervaldag van hun bezoldiging.

Art. 3.

Worden gestraft met geldboete van 100 tot 100.000 frank, de werkgevers, hun aangestelden of lasthebbers die tewerk stellen of laten werken in tegenstrijd met de bepalingen van deze wet.

De geldboete wordt opgelopen telkens als een persoon tewerk werd gesteld in strijd met deze bepalingen zonder dat echter het totaal dezer geldboeten 200.000 frank mag te boven gaan.

Art. 4.

Deze wet treedt in werking op 1 Mei 1952.

20 Maart 1952.